

Skógarvörðurinn á Norðurlandi:

S T A R F S S K Ý R S L A F Y R I R Á R I D 1 9 4 3.

Einar G. E. Sæmundsen.

Starfsskýrsla skógarvarðarins á Norðurlandi fyrir árið 1943.

S k ó g a r h ö g g:

Höggvið var í Vaglaskógi á árinu:

Eldiviður	690	hestburðir
Staurar 639 e stk.	130	"
Renglur 3500 -	35	"
Efniviður 5700 fet	36?	"
Alls	<u>891</u>	hestburður

Grisjað var svæðið milli Botnlágar og Merkigils neðan aðalvegar, niður á brúnina ofan við Fnjóská, einnig Botnlág ofan vegar og svæðið sunnan við hana suður í Húsalág. Þenn er ógrisjaður hluti af þessu síðasttalda stykki, hið efsta.

Að þessum slóðum er ungur skogur, lítið fúinn nema á stöku stað sunnan við Botnlág. Hann mun aðailega vera vaxinn upp eftir að fimmáð var. Meðalhæð hans er ca. 5 m og hann er mjög beinvaxinn en heldur grammur í samanburði við hæð. Þarna hefir verið grisjað smávegis fyrir lo - 15 árum, nema einstakir blettir sem bæði hefir verið höggvið í fyrr og síðar (hluti af svæðinu milli Botnlágar og Merkigils var grisjaður 1941 og 1942 og því ekki hreyfður nú), og aðrir sem nú voru grisjaðir í fyrsta sinn.

Af þessum svæðum fékkst meira af gagnvið (staurum, renglum og efnivið) úr hverju feldu tonni viðar, en þekkt hefir hér í Vaglaskógi síðan ég kom hingað 1937.

Skógarhöggið var því nær allt unnið í ákvæðisvinnu, og reyndist þetta mjög hagfelt, en það krefst þess að hvert tré sem fella á, sé áður merkt.

Í Sigriðarstaðaskógi voru höggnir 152 hestburðir:

Eldiviður m	100	hestburðir
Til kolagerðar	40	"
300 staurar	6	"
200 renglur	2	"
500 fet efniviður	4	"

Höggvið var í áframhaldi af grisjun síðasta árs.

Í Stórhöfða og Melaskógi var grisjað nokkuð til eldiviðar og ennfremur teknir 250 staurar og renglur. Alls 60 hestburðir.

Kolagerð:

Til kola var gert eins og síðastliðið sumar í Sigriðarstaðaskógi. Lagt var í ofninn 12 sinnum og fengust allt 2300 kg. viðarkol. Viðurinn sem brendur var, var að mestu leyti höggvinn á árinu 1942 og þá talinn með í skýrslu þess árs.

V e g i r o g g i r ö i n g a r:

Viðhald girðinga var svipað og undanfarin ár.
Lokið var viðgirðinguna um Skuggabjargaskóg.
Girðingunni um Melaskóg var breytt þannig að girt var með Fnjóská sunnan frá Finnsstaðagili út fyrir Heybandseyri um 700 metra löng girðing. Ær með þessu girt fyrir fjárrennsli yfir Fnjóska að miklu leyti, því það var á þessum slóðum - yfir Heybandseyri og hólma sunnan við það - sem féð sótti mest yfir haustið 1942.

Vegum var haldið við eftir fögum. Nokkurir nýjir brautarstúfar lagðir vegna viðaraksturs:

1. Vegaur af Vaglabraut ofarlega, nefnd Miðbraut	700 m
2. Braut " " neðarlega og eftir Botnlág	500 -
3. " " aðalvegi niður með Merkigili á skakk	
suður og ogan að Skógarseli	500 -
Alls ca.	<u>1.700 m</u>

G r æ ð i r e i t u r:

Afhent var úr reitnum vorið 1943:

birki	3321	stk.
reyniviður	1509	-
fyrur	800	-
ribs	80	-
viðistiklingar	623	
Alls	<u>6348</u>	stk.

Sáð var birkifrei í 180 fermetra og sitkagrenifrei í 20 m². Birkifreið spíraði að mestu á 18 - 30 dögum og kom mjög jafnt upp. Yfir beðin var strengdur hessianstrigi og tel ég honum það mest að þakka hversu vel spíraði að þessu sinni, því veðurfar var mjög óhagstætt, þeði burrt og kalt. Sitkagrenifreið spíraði heldur illa, enda gamalt fræ sem sáð var.

Dreifplantað var:

birki	62.000	stk.
reynir	500	-
fagurviðir, græsl.	500	-
bingviðir	500	-
ribs	1.000	-
spirea	200	-
Alls	<u>64.700</u>	-

Veður var mjög óheppilegt þann tíma sem dreifplantað var (mai - 15. júní), burrt og kalt og sífeldir norðanmæðingar. Vanhöld urðu því geypileg þennan tíma og giska ég á að allt að helmingur birkiplantnanna hafi drepið (ca. 30 þús.). Mestur skaði varð þó á sitkagreni í fræðbeðum frá vorinu 1942. Má heita

að mestur hlutinn eða ca. 100 þús. sitkagrenisplöntur, ársgamlar, hafi dreplist frá því fyrst í maí til miðs júní.

Rjúpur ollu tölverðu tjóni á birki sl. veturn, klipptu þær toppbrum af sáðbeðsplöntum og jafnvel ofan fjörgra ára plöntum líka.

Júnimánuður var kaldur en heldur rakasamari en maí, fór öllum gráðri mjög hægt fram. Júlí og ágúst voru einnig kaldari en venjulega og varð vöxturinn á græðireitsplöntum langt undir meðallagi petta sumar. Þegar þess er gætt að smuatið í fyrra (1942) var einnig kalt og vöxtur þá óvenjulega litill, gefur að skilja að plönturnar sem selja á næsta vor, verða mjög smávaxnar.

Í september gerði fanukoma svo mikla að ekki varð gengið frá í græðireitnum (hlúð að fræbeðum o. s. frv.), sem venja er til undir veturn.

Unnið var áfram að stækkun reitsins á síðastliðnu vori. Voru fullunnir 1600 m² og gengið frá skjólbeltum og skurðum. Af þessu landi voru strax teknir 1200 m² undir dreifveð. Halli landsins var mikill fyrir og varð því að stalla það. Hallin var hafður 1:18.

Áburðarmagn í þessi nýju stykki var sem hér segir á 100 ferm.:

Sauðatað hálfþurrt 1 tonn

Ammophos 16% - 20% 13 kg.

Kali 40% 10 -

Í þann hlutann sem tekinn var fyrir plöntur nú í vor var auk þess borinn fullur skammtur af tilbúnum áburði um leið og plantað var, þ. e. 13 kg. ammophos 16% - 20% og 10 kg. kali 40 % pr. 100 m².

Undirbúningur að frekari stækkun var hafinn á árinu, en þar sem veturn gekk svo snemma í garð varð að fresta frekari framkvæmdum.

Í haust voru keypt og ekin 17 tonn af sauðataði í reitinn, sem hægt verður að gripa til strax á komanda vori. Einnig var ekið mörgum bílhleßum af finum sandi í reitinn sem notast næsta vor.

Byggingar:

Bilskúrinna var fluttur út fyrir grófina, og við hann byggður iveruskúr, klæddur asbestos plötum með járnþaki. Stærð 5.00 x 5.25 m. Innsmiði hans er enn ólokio.

Gengið var frá ýmsu í iveruhúsini að Vöglum (steypt með gluggum, malað og m. fl.). Lagt linóleum á gólf í eldhúsi og víðar.

Steyptur upp vesturveggur á fjárhúsi og vesturstafn á hlöðu (viðbyggðri).

Lengd fjárhúsveggs 11 m. Hæð 3.25m
" hlöðuveggs 6 - " 5.20-

Fmislegt:

Í Vaglaskógi var plantað út: 7500 furum frá Múlakoti og 600 furum frá græðireitnum, Vöglum.

Plantað var á tveim stöðum í Góðulág og í Stórvahvammi, sunnan brautar, álika mörgu á hvorn stað.

Í Sigriðarstaðaskógi var plantað út um 2000 furum frá Múlakoti.

Furuplönturnar sem plantað var út á Blómsturvöllum og í Góðulág vorið 1942 hafa dafnað vel og létu litt á sjá í vorkuðnum í ár, þeim var gefinn köfnunarefnásskammtur í vor.

Furuplönturnar sem plantað var út í vor fýndu mjög tölunni í kuldunum eftir gróðursetninguna, sumar roðnuðu strax og náðu ekki að grenka aftur, aðrar hjörðu litlu lifi fram á haust og er ég hræddur um þær til næsta vors.

Í Vaglaskógi voru sett um staða og vega skilti til leiðbeiningar. Á Kumblafleti var komið fyrir stóru spjaldi með uppdrætti Vaglaskógar með helztu vegum o. s. frv.

Haldin var skemmtun í Vaglaskógi hinn 4. og 5. júlí af Skógræktarfélagi Eyfirðinga, mjög fjölsótt, þrátt fyrir óblítt veður.

Keyptur var þáttur (4/5 hlutar) til flutnings á Fnjóská úr skógunum ytra.

F e r ð a l ö g:

Vegna þess hve tiðarfar var stírt á síðastliðnu sumri og eins erfiðleikar á því að fá fólk til vinmu, sagt ég ekki farið neinar skógræftirlitsferðir á árinu. Ferðalög urðu því með minna móti á þessu ári, nema um hina friðuðu skóga skógræktarinnar, (útskósana og Sigriðarstaðaskóg) og svo nauðsynlegar ferðir vegna viðskifta til Akureyri og Reykjavíkur.

Til Húsavíkur fór ég í aprílmánuði og var við stofnun Skógræktarfélags Þingeyinga. Í sama mánuði skoðaði ég land hjá Ingvari Guðjónssyni í Kaupangi, sem ákveðið er að taka til skógræktar. Síðar (í maí) leiðbeindi ég bar við birkifresáningu.

Að Vöglum á belamörk skrapp ég í nóvember. Þar hafa hálfviltar kaninur skemmt mjög hinn broskmikla gróður (bjarkar), sem potið hefir upp innan girðingarinnar hin síðari ár. Eftirlitsmaðurinn Karl Hallgrímsson, bóni á Vöglum hefir drepið fjölda af þessum nagdýrum á sl. ári, en bó er allt kvikt þarna ennþá af þessum kvíkindum. Það ég hann að herða róðurinn sem mest og drepa enn fleiri kaninur, og sendi ég honum í því skyni riffilskot frá Akureyri.

Vöglum 10/2 1944.

Einar G. E. Sæmundsen,
- skógarv.-